Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25879
Copyright: Admont, Benediktinerstift

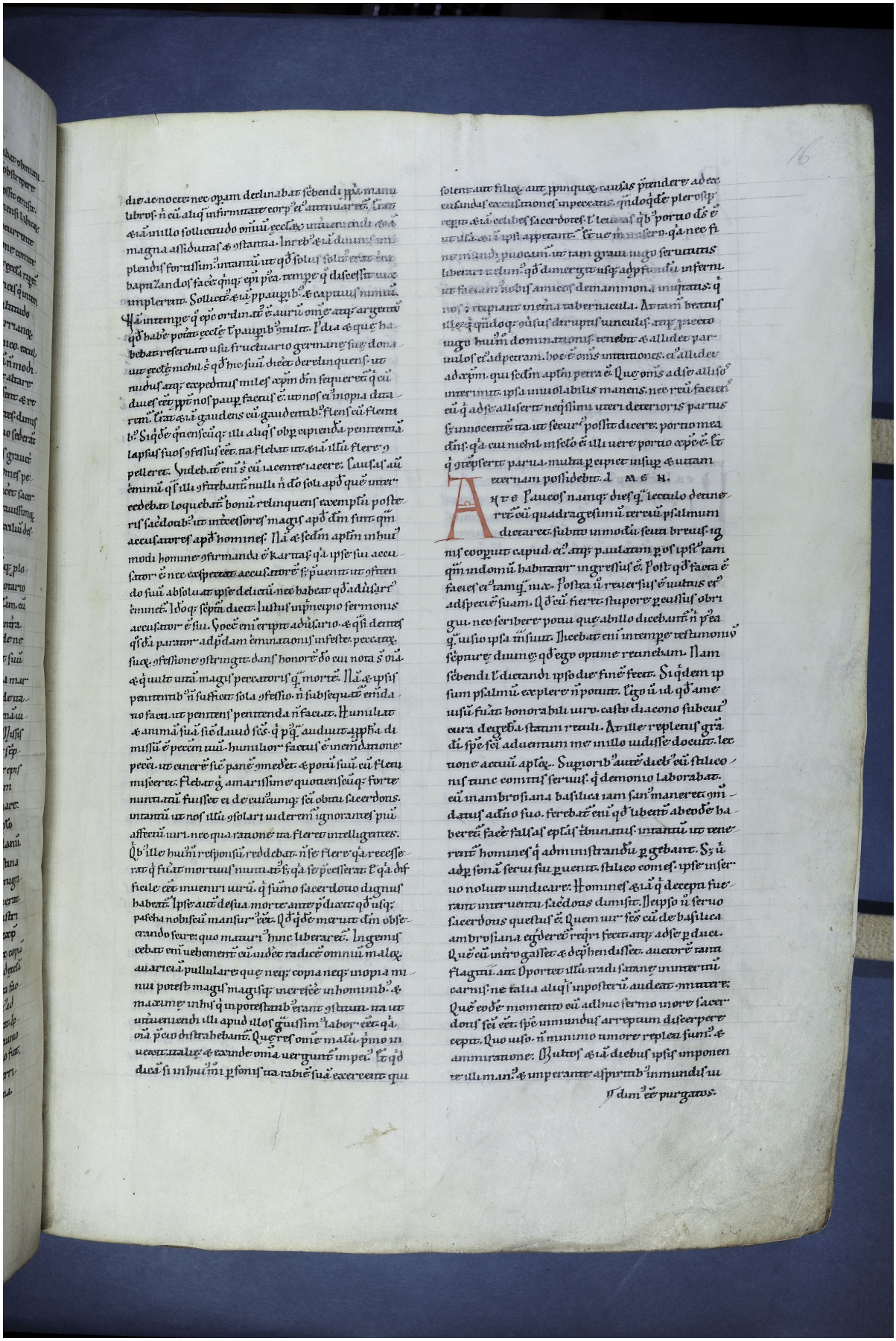

16

die ac nocte nec op̃am de lumbar sẽbendi p̃ꝰ manu
libros. n̄ eũ aliq̃ infirmitate corp̃ꝰ et ammuarẽ. Tam
et eũ nullo sollicitudo omniũ ecclẽ. unaeuendi et
magna assiduitas et ostentatio. Intrebat eũ dominus am
plius fortissimũ intantũ ut qd̃ solus solũ esset ea
bapazando facẽ. quoq; qui pẽa tempe q̃ discessit unc
impleritur. Sollicitꝰ et ꝓ pauperib̃ꝰ et captiuis nimiũ.
Ita intempe q̃ epc̃ ordinatꝰ est. auriũ omne atq; argentũ
qd̃ habẽ potuit ecclẽ. et pauperib̃ꝰ multu. Pdiu et quę ha
bebat reseruto usu fructuario germine suę dona
uit ecclẽ. mchi. s. qd̃ mihi suũ dicẽ. de relinquens. ut
nudus atq; expeditus miles xpm dm̃ sequerẽ. qui
dues eẽ pp̃ nos pauper factus est. ut nos eꝰ inopia ditare
tur. Tunc et eũ gaudens eũ gaudentib̃ꝰ flens eũ flen
tib̃ꝰ. Sicq̃ dẽ quenseũq; illu aliq̃s obiciendẽ penitentiũ
lapsus suos ostensus eẽ. nam flebat ut et illi flere o
pellerẽ. Iniuste enim s. eũ iacente iacere. Causet aũ
eminũ. qs̃ illi storbant nulli n̄ dẽ solu apd̃ quẽ uner
ebat loquebat. bonũ relinquens exemplũ poste
ris sacdotib̃ꝰ ut incessores magis apd̃ dm̃ fuit qm̃
accusatores apd̃ homines. Ita et sedm̃ aplm̃ in hui
modi homine storminda est. Karitas. q. ipse sui accu
sator est nec expectat accusatore s. puenit ut stren
do suũ absolutꝰ et ipse delicũ nec habet qd̃ adiutari
eminẽ. Idoq; septũ dicit. iustus in principio sermonis
accusator est sui. Qoẽ enim erpit adiutario. et qs̃ dentes
qs̃ dẽ. pastor. adpdam eminentiũ insidie. peccatꝰ
fuit. confessione stringitur. dans honorẽ do eũ nota s. oia
et q̃ uite uta magis peccatoris q̃ mortis. Ita et ipsis
penitentib̃ꝰ n̄ sufficit sola confessio. n̄ subsequat emda
no facta. ut penitens penitenda n̄ faciat. Humiliat
et animã suã sicẽ dauid ꝓs. q. pq̃. audiuit ꝓphã di
missiũ est peccatũ suũ. humiliat factus est in emendatione
peccati. ut cinerẽ sicẽ panẽ comedẽt et potũ suũ cũ fletu
miscerẽt. Flebat q̃ amarissime quotiens eũq; fortẽ
nuntiatũ fuisset ei de eũdem. sed obtat sacerdotis.
intantũ ut nos illũ solari uidertur ignorantes piũ
affectũ uiri. nec qua ratione ita flere intelligentes.
Qꝰ ille huiusmodi responsũ redebat. n̄ se flere qa recesse
rat q̃ fuit mortuus nunciatꝰ. s. qa sic peccerat. et qa dif
ficile eũ inuenirẽ uirũ. q̃ fuimo sacerdotio dignus
haberẽ. Ipse autẽ de sua morte ante p̃ diem qd̃ usq;
pascha nobiscũ mansurũ erat. Qd̃ qdẽ meruit dm̃ obse
cando fuerẽ quo mauri hinc liberarẽ. Ingemis
cebat enim uehementer eũ uidẽt radicẽ omniũ malorũ
auaritiã pullulare quę neq; copia neq; inopia mi
nui potest magis magisq; uiresce in hominib̃ꝰ. et
maxime in hui q̃ in potestatib̃ erant constituti. ita ut
inuenienti illi apud illos gratissimꝰ labor erat. qa
oia pro distrahebant. Quę res omne malũ. primo in
ueniri. malicę et exinde omia uergunt in peꝰ. Et qd̃
dicã si in hui mi psonis ita rabiẽ suã exercent qui
solent aut filios. aut ꝓpinquos causas prendere. ad ex
cusandũ excusationes inpecunis. qndoqdẽ plerosq;
ego et eũ celebes sacerdotes. et tenetas qb̃ꝰ portio dꝰ est
ut ita et ipsi appetant. Et ue mihi misero. qa nec si
ne mundi pudorẽ. ut tam grauis iugo seruitutis
liberari uelim. qd̃ dimergit usq; ad profundũ inferni.
ut faciam hoc uis amicos demanimonia iniquitatis. q
nos et rapiant in eterna tabernacula. Arriani beatus
ille. et quidq; obiusus dirupti uinculis. atq; pecto
iugo humani dominationis. renebat. et illudet par
tulos et adpeciam. hoc est omis intentiones. et illudet
ad xpm. qui sedẽ aptm petra est. Quę omis adiso illuso
interimit. ipsa immolabilis manens. nec reti facient
eũ q̃ adse allisere neq̃ssim uteri deterioris partus
sed innocentia ita ut secure possit dicere. portio mea
dns. qa cui michi in solo est illi uere portio xpi est. Et
q̃ exipsere parua multa pecipere insup et uitam
eternam possidebit. A M E N.

Ante passios nimiq; dies q̃. lectulo decuben
tẽ eũ quadragesimũ ter ueũ psalmum
dicere. subito in modũ seuta breuis. ig
nis cooptat capud eꝰ. atq; paulatim post ipsꝰ tam
q̃m in domũ habitantẽ ingressus est. Post qd̃ facta est
facies eꝰ tamq̃ ma. Postea ũ reuersus est mutatus et
adspectu suam. Qd̃ eũ fiere stupore percussus obti
git. nec scribere potui quę ab illo dicebantur n̄ pea
q̃. uisio ipsa ꝗ̃ssum. Dicebat enim intempe testimoniũ
sepulturę diuinę. qd̃ ego optime reuenebam. Nam
sebendi et dicendi ipso die finẽ fecit. Dicqdem ip
sum psalmũ explere n̄ potuit. Ego ũ id qd̃ ame
nissũ fuit. honorabili uiro. castro diacono subeũ
cura degreba statim retuli. At ille repletus gra
tia. spe sci adiuuatum me multo iudasse docuit. lec
tione accepti aplq. Superiorib̃ꝰ autẽ diebꝰ eũ stilico
nus tunc comitis seruus. q̃ demonio laborabat.
eũ in ambrosiana basilica iam sanꝰ manere. qm̃
datus ad hoc suo. ferebat enim qd̃ libenter abeodẽ ha
berẽ. facẽ fallas eplas ibi tunc mus. intantũ ut tene
rent homines q̃ administrandũ p̃ gebant. Sed ũ
adp̃ sonã seruiu puerum stilico comes. ipse inser
uo noluit iudicare. Homines et ita q̃ decepti fue
rant interuenta sedons dimisit. Ipso ũ seruo
sacerdotis quibus est. Quem iur sedẽ eũ de basilica
ambrosiana egredẽ reqrit fecit. atq; adse p̃ducẽ.
Quẽ eũ intro gallset et deprehendisset. auctorẽ tam
flagriũ. ait. Oportet illũ tradi strangulandũ in carni
ne talia aliq̃s in posterũ audeat committere.
Quẽ eodẽ momento eũ adhuc sermone loquente sacer
dotis sci erat. spe immundus arreptum discerpere
cepit. Quo uso. n̄ minimo timore repletus sunt et
admiratione. Ipsos et eũ diebus ipsis imponen
te illi manꝰ et imperante aspiritib̃ꝰ inmundis in
dum eẽ purgatus.